

РЕШЕНИЕ

№ 261

гр. Плевен, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА
Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

при участието на секретаря МАРИ СЛ. ЙОНЧОВСКА
като разглежда докладваното от КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ Въззивно гражданско дело № 20224400500316 по описа за 2022 година

Производство по чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 404/22.03.2022 г., постановено по гр. дело № 2888/2021г. по описа на Плевенски районен съд, съдът е прогласил за нищожен поради невъзможен предмет, сключения на 13.10.2020г. между Д.Я.М.. с ЕГН ***** от гр.Долни Дъбник *****, в качеството на купувач, и ИВ. Б. З. с ЕГН ***** от гр.Габрово *****, в качеството на продавач, договор с нотариално заверени подписи от нотариус Илия Иванов в район на РС Габрово с рег.№ 095 на НК, по силата на който Д.Я.М.. продава на ИВ. Б. З. собственото си МПС товарен автомобил марка „ИВЕКО“ модел 35,10 с ДКН ***** с рама ZCFC3570005959326 и двигател 1485513 за сумата от 3500 лева, която сума продавачът заявил че е получил напълно в брой от купувача при сключване на договора.

Със същото решение, съдът е осъдил на основание чл.34 ЗЗД Д.Я.М.. с ЕГН ***** от гр.Долни Дъбник ***** да заплати на ИВ. Б. З. с

ЕГН ***** от гр.Габрово ***** сумата от 3500 лева, платена по договора.

Осъдил е на основание чл.78 ГПК Д.Я.М.. с ЕГН ***** от гр.Долни Дъбник ***** да заплати на ИВ. Б. З. с ЕГН ***** от гр.Габрово ***** разноски по делото в размер на 1077,63 лева.

Срещу така постановеното решение е депозирана въззивна жалба от Д.Я.М.. чрез защитника му – адв. Д.Н. от Адвокатска колегия – гр. Плевен, в която се изразява становище, че първоинстанционното решение е незаконосъобразно и неправилно, допуснати са съществени нарушения на материалния закон и процесуалния закон, съдът неправилно е преценил събраните по делото доказателства, вследствие е достигнал до неправилни изводи.

Въззивникът твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон по прилагането на критерия на чл.26 ал.2 от ЗЗД, като недостатъчен и незаконосъобразен е мотива на съда, че е събрал множество гласни и писмени доказателства по делото.

Съдът не се е произнесъл по искането на защитника на въззивника във връзка с депозираната от ищеца в първоинстанционното производство допълнителна искова молба, не е дал срок на защитника и не го е изслушал в съдебното заседание във връзка с допълнителната искова молба. Няма и определение на съда във връзка с представената допълнителна искова молба. Съдът е приел доклада по делото за окончателен, което представлява нарушение на закона и съдопроизводствените правила. Приемането на доклада за окончателен, без да се изслуша защитника на въззивника по допълнителна искова молба на ищеца и да му даде срок ограничава правото му на защита и нарушава чл.143 ал.2 от ГПК и сл. от ГПК.

Съдът неправилно е отказал да допусне и доказателствените искания на защитника на въззивника, след изслушване на вещото лице на 07.03.2022 г., които целят разкриване на обективната истина по делото, не е дал указания с доклада по делото, както и какви процесуални действия да предприемат страните. Според въззивника делото е останало неизяснено от фактическа страна .

В обжалваното решение не става ясно защо се кредитират някои от части от показанията на свидетелите по делото, а други не и в тази връзка

липсват мотиви на съда.

При взимане на решението, съдът е взел предвид заключението на вещото лице, но то съдържа правни изводи по въпроси от правно естество. Заключението на вещото, макар и прието по делото е субективно, непълно и невярно, в разрез със събраните по делото доказателства, с които вещото лице е трябвало да се съобрази при изготвяне на експертизата, но което той не е направил. Заключението съдържа противоречия между изложеното в обстоятелствената част и изводите в заключителната част и е в противоречие със събраните по делото писмени и гласни доказателства .

Съдът е счел, че не трябва да обсъжда вложената по делото по молба на ищеца преписка на РП - Габрово, което е нарушение на закона. Според въззивника тя съдържа извода, че не може да се направи обосновано предположение за извършени престъпления по чл.209 от НК и чл.345а ал. 1 от НК от негова страна.

Въззивникът моли Окръжния съд, да отмени изцяло, като неправилно и необосновано решението на Районен съд – гр. Плевен, ведно със законите от това последици, както и да му бъдат присъдени направените съдебни и деловодни разноски по делото.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от адв. Р.Б. от ГАК в качеството ѝ на пълномощник на въззиваемия ИВ. Б. З., в който се изразява становище, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно, като е обсъден в пълнота доказателствения материал, а въззивната жалба е неоснователна.

Относно твърденията на въззивника за нарушение на материалния закон, досежно съждението на жалбоподателя, че мотивите на съда са незаконосъобразни и недостатъчни по повод събрания доказателствен материал във връзка с приложението нормата на чл.26, ал.2 от ЗЗД, въззиваемият счита същото за неправилно, като твърди, че е недопустимо да бъде пререгистрирано МПС, което е с компрометирани номера на двигател и шаси и в този смисъл, може да се твърди, че липсва предмет по договора, а от тук и е налице основание да се приложи нормата на чл.26, ал.2 от ЗЗД.

На следващо място, въззиваемият твърди, че процесуалният представител на ответника не е бил лишен от възможността да вземе становище по повод на искането за събиране на доказателства, каквото безспорно е изразил, още повече, че в хода на съдебното следствие, съдът е предоставил на ответника възможност да инициира събирането на нови доказателства въз основа на изнесените факти и обстоятелства във връзка със

събирания доказателствен материал в хода на съдебното следствие. Несъстоятелни са и твърденията, че защитникът на въззивника не е взел отношение във връзка с доклада по делото.

Неоснователни са и твърденията, че неправилно първоинстанционният съд не е допуснал доказателствените искания на ответника в първата инстанция, тъй като право на съда е да прецени кои доказателства са относими и кои не към предмета на делото, както и кои доказателства са преклудирани и кои не са. Изготвената експертиза и сметите записи от охранителни камери безспорно са обективен доказателствен източник и се подкрепят от другите събрани по делото доказателства.

Относно твърденията на въззивника за нарушаване на процесуалния закон, въззиваемият счита, че първоинстанционният съд е аргументирал своята теза въз основа на целия събран доказателствен материал, в това число и разпита на свидетелите. Същият в мотивите си се е спрял на разпита на всеки един от свидетелите, досежно предмета на делото, обсъдил е твърденията на ответника по делото в частта, касаеща себестойността на товарния автомобил, както и е дал своето становище, защо не кредитира тази теза на ответника.

Въззиваемият твърди, че са неоснователни и възраженията на въззивника досежно твърденията на вещото лице във връзка с купето на товарния автомобил. Именно вещото лице е такова, което има специфичните познания, които да му дадат основание да твърди дадени обстоятелства, като и двете страни по делото са изразили становище да се приеме заключението на вещото лице, което и е прието в съдебно заседание.

Правилно първоинстанционният съд не е взел предвид полицейската преписка, приложена по делото, тъй като юридически изводи могат да се правят единствено въз основа на влязъл в сила осъдителен или оправдателен акт.

Въззиваемият моли Окръжния съд, да отхвърли въззивната жалба, като неоснователна и да потвърди първоинстанционния съдебен акт, като правилен и законосъобразен. Претендира направените по делото разноски.

Окръжният съд, като прецени доводите, изложени в жалбата и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок от активно легитимирана страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно нормата на чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното първоинстанционно решение е валидно, тъй като не е постановено в нарушение на правни норми, които регламентират условията за валидност на решенията – постановено е от съд с правораздавателна власт по спора, в законен състав, в необходимата форма и с определеното съдържание.

Предметът на настоящето производство обхваща решението в неговата цялост.

Въззивната инстанция приема, че решението в обжалваната част е допустимо, тъй като са били налице положителните предпоставки и са липсвали отрицателните за предявяване на исковата молба, а съдът се е произнесъл именно по исковата молба с която е бил сезиран, поради което няма произнасяне в повече от поисканото.

Правилно и обосновано на събраните по делото доказателства РС-Плевен е приел за изяснена фактическата обстановка, която накратко е следната:

Видно от копие на договор за покупко - продажба на МПС, на 13.10.2020г. въззивникът Д.Я.М.. сключил с въззиваемия договор, с който му продал товарен автомобил „ИВЕКО“, МОДЕЛ 35.10 за сумата от 3500 лева.

Видно от представеното по делото свидетелство за регистрация, автомобилът, предмет на сделката е с номер на рама ZCFC3570005959326 и номер на двигателя 1485513.

Видно от заявление до КАТ гр.Габрово за промяна на регистрацията на МПС на 20.10.2020г., че същото е подадено от въззиваемия, като е представил договора от 13.10.2020г. с нотариално заверени подписи.

Видно е, че автомобилът е бил със сключена застраховка „Гражданска отговорност“ в „Далл Богг: Живот и Здраве“ АД, което се установява от приложената по делото застрахователна полица със срок на застраховката 27.04.2020г.- 26.04.2021г.

Видно от протокол за извършен технически преглед от 13.10.2020г. на МПС, са посочени данни : ДКН *****, номер на рама ZCFC3570005959326 и номер на двигателя 1485513. Представени са резултати от технически преглед, от които се установява кои са лицата, извършили технически преглед.

От показанията на свид. Иван Дудуров, се установява, че бил с ищеца,

когато страните изповядали сделката при нотариус. Твърди, че два – три дни по –късно решили да пробват буса. На около 200 – 300 метра след потегляне, инсталацията на буса се запалила и го закарали на майстор. Седмица по-късно взели буса от ремонт и го закарали в КАТ за регистрация. При регистрацията било установено, че номерата на рама и двигател не отговарят на действителните. Чул също разговор между страните, в който ответникът посъветвал ищеца да си намери фактура за тези части, за да може да мине регистрацията.

От показанията си свидетелката С.С., служител в КАТ Габрово се установява, че при покупка на автомобил от друг регион има изискване да бъде представен в КАТ за преглед, поради което изпратила купувача с попълнено заявление при техник за извършване на прегледа.

Като свидетели по делото са изслушани А.А. и М.П., служители в пункт за извършване на годишни технически прегледи в гр.Плевен, в който е извършен прегледа на МПС предмет на сделката, преди продажбата му. Свидетелят заяви, че по принцип при преглед сверява номерата на рама и двигател, както и че това действие не се заснема на запис, а ДАИ получава протокол без видеозапис. В този смисъл са и показанията на свидетелката М.П., която твърди, че приема и обработва документите, през което време колегата извършва прегледа и сверява дали талона отговаря на действителните номера на двигател и рама. След теста на автомобила се прикачва информацията за резултатите и се поставя стикер на стъклото. Твърди, че преди автомобила да влезе за проверка на канал се извършва проверка за съответствие на номера на двигател и рама, като цялата дейност се заснема на видеозапис, който се предава на ДАИ и на КАТ.

От показанията на свид. И.М., извършил ремонт на ел.инсталацията на автомобила в ***** гр.Габрово. се установява, че е извършил ремонт на автомобила, но не е сверявал номерата на двигател и рама.

От показанията на свидетелите Е.Г. и Г.Г., предходни собственици на товарния автомобил, се установява, че ответникът – въззивник е закупил МПС от тях. Свидетелите заявяват, че при покупката на автомобила не са го карали за пререгистрация в КАТ, а са минали само при нотариус за изповядване на сделката.

От заключението на вещото лице се установява, че действително

прегледа на автомобила е извършен в рамките на 17 минути, 24 секунди и 4 стотни. По време на извършения преглед служителите в сервиза не са извършвали сверка на номерата на двигател и рама на автомобила. В този смисъл са и данните от втората камера, която е заснела същото, но от друг ъгъл. В протокола за извършен периодичен преглед за техническа изправност, на МПС задна дясна светлина и стоп светлини са отразени като технически изправни, но на записа се вижда, че при спиране не работи задна дясна габаритна светлина и стоп светлини. В същия протокол са отразени номерата на рама и двигател без да са заснемани или проверени. Установява се, че към датата на извършения от вещото лице оглед, купето на процесния автомобил по външен вид е съотнесимо с купето на автомобила, заснет при техническия преглед на ГТП №455 на 13.10.2020г. в гр.Плевен. При извършения оглед, вещото лице е установило, че двигателя на автомобила е с № 271095 и липса на номер на рамата и купето на автомобила с ДКН *****. По външен вид с наличната корозия по калниците и пластични деформации по задни врати, колони, вид на брони и страници е съотнесимо с купето на автомобила заснет при техническия преглед в ГТП №455 на 13.10.2020г. В заключение вещото лице е изразило становището, че с оглед установеното състояние на автомобила марка „Ивеко“, модел „3510“ с ДКН ***** , монтирания двигател с № 271095 и отсъствие на номер на рамата на МПС са предхождали датата 13.10.2020г, а не са подменяни на по-късен етап.

При така установените факти, като показанията на свидетелите А. и П. се кредитират, доколкото не са в противоречие с оставалите доказателства по делото, съдът счита, че към момента на сключване на договора за покупко-продажба на автомобила същият не е имал валиден технически идентификационен номер, поставен от производителя. Също така поставения номер на двигателя не съответства на записания в свидетелството за регистрация.

Тези основни за спорния предмет обстоятелства налаган и следните правни изводи:

По смисъла на чл. 26, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, нищожна е сделката, която има невъзможен предмет. Предмет на сделките могат да бъдат вещи, нематериални блага, действия или бездействия, отделни права и/или задължения. С предмета на сделката са свързани произтичащите от нея

правни последици, а именно субективните права и правни задължения, които сделката поражда. За валидно възникване на правното действие на волеизявлението при сключване на сделка, е необходимо то да се отнася до възможен предмет към момента на сключването ѝ. Само пълната невъзможност на предмета към посочения момент съставлява пречка за пораждаване на съответните правни последици - за пораждаване на субективни права и правни задължения, респ. невъзможност за изпълнение /невъзможност за доставяне или предаване на вещи, за които е сключена сделката, или невъзможност да се извършат действия или бездействия, до които се отнасят целените от правната сделка правоотношения/. Частичната начална невъзможност на предмета не води до нищожност на сделката/ по арг. от чл. 184, ал. 2 ЗЗД/. Невъзможността на предмета може да бъде фактическа или правна, което обуславя фактическа или правна невъзможност за изпълнение. / Решение № 95 от 9.07.2015 г. на ВКС по т. д. № 2416/2014 г., II т. о., ТК, докладчик председателят Т.В./

Правната невъзможност за изпълнение е свързана със законови ограничения относно обичайното използване на вещта по нейното предназначение. Предназначението на товарния автомобил е да превозва водача му и неговите спътници, ако има такива, както и товари с определена маса, от една точка в пространството до друга точка в пространството. Това превозване се извършва по пътищата. Същото може обаче да се извършва само от надлежно регистрирани леки автомобили, съгласно разпоредбите на чл. 140, ал.1 от Закона за движението по пътищата и чл. 14, ал.1, предложение второ вр. с чл. 12 от Наредба № I - 45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрирани пътни превозни средство. Съгласно чл. 143, ал.1 от ЗДвП, пътното превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство, т. е. определящ е идентификационния номер на производителя. Съгласно чл. 143, ал.3 от ЗДвП пътното превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя. В конкретния случай е установено, че не е налице никакъв идентификационен номер, нито може да бъде установено кой е той. Действително има

удостоверение за регистрация в РБ с вписан идентификационен номер, но на самия автомобил няма никакъв идентификационен номер, което е установено, както от служителите в КАТ-Габрово, така и от вещото лице. Съгласно чл. 193 и сл. от ЗЗД продавачът отговаря, ако продадената вещ има недостатъци, които съществено намаляват нейната цена или нейната годност за обикновеното или предвиденото в договора употребление. Липсата на поставен от производителя идентификационен номер на процесното МПС /и поставянето на друг такъв/, с оглед нормативно въведения регистрационен режим за МПС, не води до намаляване на възможността да се използва автомобила, а води до изключване възможността да се използва процесното МПС с оглед неговото предназначение, както и до невъзможност то да бъде продадено на друг собственик. Именно поради този факт, това води до невъзможен предмет на договора за продажба на МПС от 13.10.2020г. Предмет на този договор е МПС, което не може да бъде регистрирано, съответно прехвърляно и не може да се използва за пренос на товари и хора, следователно този предмет е невъзможен.

Като възприема изцяло даденото от ВКС разрешение по посочения материален въпрос/както в цитираното решение, така и в Определение № 721 от 18.10.2016 г. на ВКС по гр. д. № 2447/2016 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията С.Ц./, настоящият състав на въззивния съд прави извод, въз основа на съвкупната преценка на събраните доказателства, че процесният договор за покупко-продажба е нищожен поради невъзможен предмет по смисъла на чл. 26, ал. 2, предл. 1 от ЗЗД, поради което тази нищожност следва да бъде прогласена, а даденото по договора върнато от страните. Продавачът дължи връщане на получената парична сума, а купувачът на МПС.

Предвид изложеното Окръжният съд приема, че обжалваното Решение на Плевенски районен съд, е валидно, допустимо и обосновано на доказателствата по делото в съответствие с разпоредбите на Закона, липсват основания за неговото изменение или отмяна и поради това следва да бъде потвърдено. С оглед подробността и обстоятелствеността на изложените към първоинстанционното решение мотиви въззивната инстанция препраща и към тях на основание чл.272 от ГПК.

При този изход на процеса следва на осн. чл.78 ал.1 от ГПК Д.Я.М.. следва да бъде осъден да заплати на ИВ. Б. 3. сумата от 500лв. за процесуално

представителство за въззивното производство.

С оглед всичко гореизложено, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 404/22.03.2022 г., постановено по гр. дело № 2888/2021г. по описа на Плевенски районен съд, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК от ГПК Д.Я.М.. с ЕГН ***** от гр.Долни Дъбник ***** да заплати на ИВ. Б. З. с ЕГН ***** от гр.Габрово ***** разноси по делото в размер на 500лв. за процесуално представителство за въззивното производство..

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. чл. 280, ал. 3, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____